

pogueren anar. I, per tant, en això estarem d'acord que hem de treballar perquè això siga possible, perquè els xiquets tinguen un espai. I, si això estiguera millor, no n'estariem parlant, perquè és un espai en què podrien anar.

Només matisar alguna de les informacions que ha donat també, ja que des de l'any 2012 no hi ha transport, de 2012 a 2015 no n'hi ha. Per tant, no hi va haver transport des de l'any 2012 a 2015. Torna a haver-ne ara que hem entrat nosaltres per a aquells que complien les condicions, per als qui complixen les condicions sí que n'hi ha. N'hi ha una línia, que és la que li he dit jo abans, és una línia en què van els alumnes de les dos localitats: els 3 de la mateixa localitat i els 51 que vénen de l'altra localitat, que estan a tres quilòmetres de distància. Per tant, és la solució que se li ha donat fins ara.

De tota manera, mirem, i mirem què és el que es pot fer. S'ha mirat, per part de la direcció territorial. S'ha mirat i sí que s'ha parlat, que això és una altra de les apreciacions que m'agradaria fer-li, i és que sí que s'ha donat resposta en tant que s'ha parlat, no només per la direcció territorial, també per la inspecció, no només en els ajuntaments, sinó que s'ha parlat en el conjunt de la comunitat educativa per tal d'intentar buscar eixa solució i s'han aplicat els criteris.

Ara, si cal revisar, es revisa. Jo ja li dic que nosaltres no som de no revisar les coses. Per tant, tornarem a mirar si fa falta. Però treballem en els dos sentits, i és que es revise ara eixa situació, però, sobretot, que es mire també que es faça una vorera perquè els xiquets puguen anar a l'institut del poble quan està al costat, que només són cinc-cents metres que podrien tindre per a poder anar caminant.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Anem a passar a la següent pregunta, que és la número 1.043, que formula el diputat del Grup Ciudadanos, el senyor Antonio Subiela, també al conseller d'educació.

Senyor Subiela, quan vosté vullga.

El senyor Subiela Chico:

Gracias, vicepresidenta.

Buenas tardes, señor *conseller*.

Mire, yo también le voy a preguntar por Xarxa Llibres, pero Xarxa Llibres la de verdad, la real, no la que han hablado antes, ¿vale? Lo digo... Están muy bien las preguntas estas de autoestimulación que se hacen ustedes, pero centrémonos.

Mire, ya les demostré que Xarxa Llibres no es gratuito. Traje aquí mi factura –no la llevo hoy–, la factura de los libros de mis hijos. Se paga menos, se lo reconozco, pero no es gratuito, hay una diferencia, ¿eh?, acuérdense de *Barrio Sésamo*, que a veces aquí lo nombramos.

Pero es que ahora nos encontramos con un problema aún mayor, al menos eso creo yo o, al menos, sobre todo, en primaria, ¿no?

En primaria, los niños y niñas llevan sus libros de ejercicios, que son los que pagamos, y los libros de texto, que son los que entran en Xarxa Llibres. Pero en los libros de texto también trabajan los niños en primaria; hay algunos ejercicios, subrayan y esas cosas.

¿Qué pasa? Que, por mucho que los profesores digan: utilizad un lápiz, no apretéis mucho y cuidadito, pues, la realidad es que los libros, cuando han llegado a los siguientes usuarios, pues, aparecen subrayados, no se pueden borrar, el lápiz se utilizó un poquito más fuerte de lo debido, se utilizó portaminas, no se utilizó lápiz, se utilizó boli y los ejercicios que hay están resueltos a la vista del nuevo dueño o usuario del libro. Y hay padres, pues, que han cogido y, directamente, pues, han devuelto los lotes de Xarxa Llibres y han tenido que comprar libros para sus hijos; hay padres que, directamente, pues, han guardado los lotes en el armario y han comprado los libros para sus hijos; hay padres que han presentado incidencias en los colegios; hay padres cabreados; y hay padres pagando nuevos libros o niños con libros que no tienen las condiciones adecuadas.

Entonces, le pregunto, señor *conseller*, ¿cómo está solucionando la *conselleria* los problemas surgidos con los libros que se han incluido en la red de Xarxa Llibres y que, luego, no cumplían las condiciones para ser reutilizados por los siguientes alumnos?

Gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Conseller, quan vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyor diputat, també, per la seua pregunta.

Ho regula la mateixa ordre, què és el que s'ha de fer. Si llig l'ordre de regulació dels bancs de llibres –perquè, a vegades, cal fer èmfasi; estem parlant de bancs, ara ja no estem parlant d'un programa en contraprestació econòmica, sinó que és un banc de llibres i el seu funcionament–, en eixa Ordre, del 13 de juny, 26/2016 queda clarament exposat quines són les diferents casuístiques.

Si hi ha algun material del banc de llibres que, per un ús inadequat, és a dir, per un ús inadequat del xiquet o la xiqueta d'eixe llibre, la família d'eixe xiquet l'ha de reposar. I, per tant, el banc de llibres, el que diu l'ordre és que s'ha de reposar si el teu xiquet o xiqueta ha tractat malament el llibre i, per tant, no està en condicions de treballar-lo.

I, si no és perquè el xiquet o la xiqueta haja fet un ús inadequat, sinó perquè s'ha deteriorat el llibre per l'ús, pel que

siga, perquè quan es va donar ja era vell, pel que siga, llavors eixe és el punt en què el centre l'ha de reposar.

És molt fàcil de distingir: si hi ha hagut un ús inadequat, la família d'eixe xiquet ha de reposar el llibre, ha de posar un llibre nou. Si el llibre s'ha deteriorat pel seu ús, d'un ús normal, per tant no per una altra qüestió, és el centre el que l'ha de reposar. I per a això, n'hi ha recursos. Per a això n'hi ha destinats quasi 29 milions d'euros per part de La Generalitat, per a la reposició de llibres.

Per a la reposició de llibres d'aquells que no estan en les condicions que pertoca. I això està regulat en l'ordre del banc de llibres. Per tant, tan senzill com això, i són les comissions del mateix centre, que són les que s'encarreguen, també està regulat en l'ordre,

Són les que s'encarreguen del funcionament en el dia a dia amb el coordinador, coordinadora del banc de llibres, que també té unes determinades hores en cada centre educatiu per a fer eixes tasques, els que han de determinar en quina de les dos casuístiques està el llibre i actuar. Bé demanar a la família que en compre un nou, o bé reposar els llibres amb els diners que arriben per via de l'administració per a comprar els nous llibres.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Sí, senyor Subiela.

El senyor Subiela Chico:

Sí. Vamos a ver, señor *conseller*, partamos de una base, y es que Ciudadanos está de acuerdo con que haya un banco de libros gratuito. Pero que funcione. El problema de Xarxa Llibres es que no funciona de base, porque usted me está diciendo que «los libros que se hayan usado inadecuadamente». Pero es que no hay un uso inadecuado de los libros. No. Porque los niños tienen que trabajar en esos libros y luego no se pueden borrar.

Entonces, usted les ha dado la responsabilidad de su proyecto estrella a los profesores. Y usted es profesor, era profesor, ¿no? ¿O es usted profesor? Usted ha dejado en las manos del profesor que le diga al padre, a la madre: «Oiga, es que ese libro no está en condiciones, porque su hijo ha hecho lo que yo le he dicho que haga.» Usted está dejando en las manos del profesor que les diga a esos padres: «No les van a pagar los 160 euros.»

Usted ha dejado en manos del profesor que les diga: «Tienen que comprar un libro nuevo, porque su hijo ha hecho lo que tiene que hacer.» Usted está cabreando al padre con el profesor de su hijo. Así de claro. Eso es lo que está haciendo. No es que no funcione, es que encima crea más problemas. Se puede reír lo que quiera, pero es así.

Y el problema está en que si usted se cree la realidad que han descrito antes con la pregunta de antes, pues tenemos un

problema muy grave. Y yo lo que le pido, porque yo entiendo y sé que usted es capaz de hacerlo, que baje un poco a la tierra de Xarxa Llibres –yo le acompaño al colegio de mis hijos– y vea la realidad de lo que está pasando, para que se corrija.

Si lo que no quiero es criticarle, lo que quiero es que se corrija, que funcione Xarxa Llibres. Si es que el problema de Xarxa Llibres es que no es una *xarxa*, es que es un agujero sin fondo. (*Aplaudiments*) Y debe funcionar, porque es necesario, señor *conseller*. Debe funcionar.

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señor Subiela. (*Aplaudiments*)

Conseller, quan vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Bé, sóc mestre i de fet no és només que siga mestre, és que on jo treballava hi havia un banc de llibres. I sé perfectament com funciona un banc de llibres, perquè l'he estat utilitzant amb les famílies del meu centre. I és molt fàcil de treballar en un banc de llibres, si u s'ho proposa i el conjunt de la comunitat educativa arriba a un acord.

És tan senzill com que els llibres no cal ratllar-los perquè pots treballar en la teua llibreta. Tan senzill com això. Si vol que baixem (*aplaudiments*), baixem i li ho explique. Tan senzill com això.

Després, mire si és real o no és real, que cada any augmenten els participants del banc de llibres. Si fóra un desastre, la gent fugiria. Hem augmentat i hem passat de 320.000 a 377.000 els participants del banc de llibres. En un any. Per tant, alguna cosa deu estar funcionant quan n'hi ha 377.000 famílies que participen del banc de llibres.

I no me parle de realitats de bancs de llibres. Pot revisar-se vostè la proposta que van acordar en el govern de Madrid el seu grup parlamentari per a tindre un banc de llibres. I mire la quantia que van dir que es designaria cada any: no arriba ni per a una comunitat autònoma. Eixa és l'aposta del banc de llibres de Ciutadans? Eixa és? Que el que van pactar pressupostar no arriba ni per a dotar de llibres una comunitat?

Vostès parlen de realitats que no són. Si no, posen en el pressupost, miren el que realment costa mantindre un banc de llibres, i nosaltres ho estem fent, i estem treballant amb les comunitats educatives per a acompanyar aquelles que tinguen problemes. Si n'hi ha algun problema en alguna es parla en la comissió i s'actua, clar que sí.

Però és molt fàcil de treballar en un banc de llibres, jo he fet en els meus xiquets i xiquetes, és molt fàcil assegurar-se, revisar si els llibres estan bé o no, implicar-se el conjunt i educar entre totes i tots. Tan senzill com això. I estar tots més tranquils perquè... Sap que passa?

La senyora vicepresidenta primera:

Conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Que si u té un llibre i no l'ha de pagar el cuidarà millor. I això és el que hem de fer entre totes i tots. I el cabreig jo crec que seria que a hores d'ara no n'hi hagueren bancs de llibres i que tots els hagueren de pagar.

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller. *(Aplaudiments)*

Anem a passar a la pregunta número 897, que formula el diputat Juan Carlos Caballero, del Grup Parlamentari Popular, al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball. Senyor Caballero, quan...

El senyor Caballero Montañés:

Gracias, presidenta.

Señor *conseller*, al año pasado la ejecución del Servef fue pésima. Únicamente se ejecutaron el 32% de todo su presupuesto. Trituraron 248 millones de euros que tenían que ir destinados a los desempleados valencianos. La peor parte se la llevó Avalem Joves, su buque insignia para crear empleo joven dentro de la gente joven y que pudiesen contratar de forma indefinida.

Ya saben cómo acabó: 200 millones de euros que iban a dar empleo a 80.000 jóvenes valencianos y cuyo único resultado el año pasado fue suscribir 58 contratos a lo largo de toda la Comunidad Valenciana. Fue tan desastroso el resultado que en 2016 han decidido cambiar su política. Ustedes han pasado de criticar la precariedad a fomentarla.

Han recortado el 33% de las ayudas a la contratación indefinida, para invertirla en la contratación temporal, en los ayuntamientos, para los suyos entre sus familiares y amigos.

Señor *conseller*, se lo vengo reiterando en numerosas ocasiones: las administraciones públicas no crean empleo. Son las empresas, los autónomos y las pymes las que lo crean. Señor *conseller*, ¿qué va a hacer para fomentar la contratación indefinida entre los jóvenes?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señor Caballero.

Consellera, quan vullga vosté.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor diputat, la política que estem duen a terme és una política d'incentius, totalment contrària a la seua política *austericida* i de la reforma laboral que el Govern d'Espanya va implantar en el 2012. A més, estem desenvolupant accions que ajuden els nostres joves a millorar la qualificació professional i a dotar-los d'experiència laboral, com totes i cadascuna de les accions que vosté sap molt bé d'Avalem Joves i Avalem Joves Plus.

Sempre recordant-li que vosté mateixa acaba de dir que les millors polítiques que està fent aquest govern perquè aquells que han de contractar contracten indefinidament són els intangibles, tinga-ho clar. Diàleg, confiança, política de baix cap a dalt, des de la realitat amb l'empresariat i generar estabilitat.

I una cosa molt important, un intangible importantíssim que este govern sí que està duent rigorosament, que és l'honestetat i l'honradesa. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Juan Carlos Caballero.

El senyor Caballero Montañés:

Gracias, presidenta.

Señor *conseller*, ¿intangibles? ¿Estabilidad? Son las 17:57 de la tarde y a esta hora todavía no ha dimitido el secretario autonómico de empleo, el señor Enric Nomdedéu. *(Aplaudiments)* Qué vergüenza, señor *conseller*. Qué vergüenza que tengamos a un secretario autonómico de empleo que hace dejación de funciones en su *conselleria*, para dedicarse a crispas, incendiar y soflamar a través de sus redes sociales.

Hemos visto al secretario autonómico burlarse de Lladró, una histórica empresa valenciana de cerámica, mientras ustedes les reían sus gracias. Le hemos visto proferir insultos machistas a las dos únicas síndicas de este parlamento, simplemente por el hecho de ser mujeres, con el silencio cómplice de las feministas de su partido, haciendo gala de esa doble moral de que si quien insulta a una mujer es de Compromís no es machista, y si lo hace otro, sí que lo es. *(Aplaudiments)*

Hemos visto, señor *conseller*, también uno de los actos más miserables que ha protagonizado el señor Nomdedéu, que fue ridiculizar a una persona enferma de cáncer.

Y por último, en plena estampida de las empresas catalanas hacia otras regiones de España, como la Comunidad Valenciana, su secretario autonómico de Empleo, el de todos los valencianos, se dedica a espantarlas, poniéndose de lado de los golpistas y respaldando las tesis de sus compañeros de partido que les